

LIVENE TIL PROFETEN
MUHAMMADS^{SA} EKTEFELLER
OG DØTRE



FORORD

Med Allahs nåde og under tilsyn av nasjonal president for Lajna Imaillah Norge, Balqees Akhtar Sahiba, får publikasjonsavdelingen muligheten til å utgi en bok om hustruene og døtrene til Den hellige profeten Muhammad (Allahs velsignelser og fred være med ham). Tidligere har liknende innhold blitt publisert i Lajna Norges magasin Zainab, både på urdu og norsk, som utgis kvartalvis.

I denne anledningen ønsker vi spesielt å takke visepresident for waqfate nau, Bina Ummat Al-Basit Chaudhry, og hennes team, som har bidratt betydelig i denne anledningen.

Forberedelse, dekorasjon og oppsett av det norske magasinet ble utført av Shazia Sabahat Mirza, Zakia Malahat Fawzi, Tehmida Seher Naseer, Shazia Ali, Komal Shahryar, Maryam Rizwan, Nomana Khan, Rumana Noor Qadir, Ramla Haroon og Zoya Smamah Shahid. Alle har jobbet hardt.

Vi ber om at alle husker oss i deres bønner.

September 2023

Mansoorah Naseer,

Sekretær for publikasjonsavdelingen, Lajna Imaillah Norge

INNHALDSFORTEGNELSE

Livet Til Profeten Muhammads^{sa} Ektefeller	1
Hadrat Khadija ^{ra}	1
Hadrat Sawdah ^{ra}	4
Hadrat Aisha ^{ra}	6
Hadrat Hafsa ^{ra}	10
Hadrat Zainab ^{ra} Binte Khazima ^{ra}	13
Hadrat Umme Salamah ^{ra}	15
Hadrat Zainab ^{ra} bint Jahsh ^{ra}	17
Hadrat Juwairiyah ^{ra} bint Al-Haris ^{ra}	19
Hadrat Umm-e-Habibah ^{ra}	22
Hadrat Safiyyah ^{ra} bint Huyayy ^{ra}	24
Hadrat Memunah ^{ra} bint al-Haris ^{ra}	26
Hadrat Maria al-Qibtiyya ^{ra}	29
Livet Til Profeten Muhammads^{sa} Døtre	31
Hadrat Zainab ^{ra}	31
Hadrat Fatima ^{ra}	35
Hadrat Umme Kalsoom ^{ra}	40
Hadrat Ruqayya ^{ra}	42

Ummul-Mo'mineen Hadrat Khadija^{ra}

Ummul-Mo'mineen Hadrat Sayyedah Khadija^{ra} var den første konen til profeten Muhammad^{sa}. Hun tilhørte den edle familien Quraisj. Hennes far het Khuwailid og hennes mor het Fatimah. Faren til Hadrat Khadija^{ra} var en velkjent og suksessrik handelskvinne i Mekka. Hadrat Khadija^{ra} ble født i år 555 e.Kr. Hun var altså 15 år eldre enn vår hellige Profet^{saw}. Fra barndommen av hadde Hadrat Khadija^{ra} edle egenskaper. Hun vokste opp til å bli en from, rolig og intelligent ung kvinne. På grunn av hennes moralske dyder hadde folket i Mekka gitt henne tittelen "Tahira", som betyr ren/dydig. Hadrat Khadija^{ra} hadde et varmt hjerte og var svært omsorgsfull. Hun var sjenerøs med hennes penger når det gjaldt å hjelpe de fattige, foreldreløse, enker, osv.

Før hennes ekteskap med den hellige Profeten^{sa}, hadde Hadrat Khadijas far gitt hennes hånd i ekteskap to ganger. I begge tilfellene gikk hennes ektefeller bort. Gud velsignet henne med to barn fra hennes første ekteskap og to fra det andre. Etter hennes andre manns bortgang forsøkte flere respekterte og innflytelsesrike menn av Quraisj å be om hennes hånd i ekteskap. Hadrat Khadija^{ra} avsto dem alle og besluttet seg for å ikke gifte seg igjen og leve et selvstendig liv. Etter dødsfallet til hennes andre mann, gikk også faren hennes bort. Dette var et svært stort tap for Hadrat Khadija^{ra}, da hun også måtte se etter forretningen selv. Dette var en veldig vanskelig tid for henne. Hadrat Khadija^{ra} pleide å ansette arbeidstakere som pleide å frakte handelsvarer til andre land, og brakte med seg nyttige varer til å bli solgt i Mekka. Hun jobbet svært hardt og ble kjent som en intelligent, velstående og respektert

forretningskvinne. Profeten Muhammad^{sa} vokste opp til å bli en vakker mann med gode manerer. Han var svært ærlig og from. Folk kalte han "Al-Amin" som betyr troverdig og "Al-Sadiq" som betyr ærlig. Enhver som møtte ham ble svært imponert av hans personlighet og intelligens. Han var veldig medfølende for de trengende, lydige mot de eldre, kjærlig med sine venner og pleide å hjelpe sin tante med husholdsarbeid. Hadrat Khadija^{ra} hadde hørt om Profeten Muhammads^{sa} ærlighet, troverdighet og fromhet. Hun var veldig imponert av hans integritet. Dermed oppsøkte hun Profetens^{sa} onkel, Abu Talib og foreslo at han skulle la sin nevø lede hennes handelsvogn til Syria. Abu Talib nevnte dette til Profeten^{sa} og han gikk med på dette. Denne handelsturen ble svært vellykket og takket være Profeten^{sa} tjente forretningen stor profit. Hadrat Khadija^{ra} ble veldig glad og imponert over Profetens^{sa} ferdigheter.

Da Hadrat Khadija^{ra} var 40 år og Profeten 24, var hun overbevist om hans edle egenskaper og ville gi ham et ekteskapstilbud. Hun søkte råd hos sin bestevenn Nafisah, som senere dro til Profeten^{sa} angående dette. Profeten^{sa} beklaget til venninnen og sa at han ikke var rik nok, men da Nafeesah sa at det ikke var et problem, svarte Profeten^{sa} at han aksepterer. Deretter sendte Hadrat Khadija^{ra} frieriet via Profetens^{sa} onkel Abu Talib. Profeten^{sa} spurte om råd fra sin onkel, som rådførte han til å akseptere tilbudet. Siden Hadrat Khadijas^{ra} far hadde gått bort, sendte Abu Talib frieriet via hennes onkel og spurte om hans nises hånd i ekteskap med Profeten Muhammad^{sa}. Deretter giftet de seg og var svært lykkelige. Det velsignede paret fikk totalt 7 barn, 3 sønner og 4 døtre: Qasim^{ra}, Tahir^{ra}, Tayab^{ra}, Zainab^{ra}, Ruqayyah^{ra}, Umm-e-Kulsoom^{ra} og Fatimah^{ra}. Deres sønner gikk bort i barndommen, men døtrene vokste opp og aksepterte islam. Likevel levde de ikke lenge, og det var kun Hadrat Fatimah^{ra} som levde til etter Profetens^{sa} bortgang. Profeten hadde altså alle sine barn med Hadrat Khadija^{ra}, bortsett fra

Ibrahim^{ra}, som var fra Hadrat Maariah Qibtiyah^{ra}. Ibraheem^{ra} døde når han var 18 måneder. Profeten Muhammad^{sa} var en kjærlig og hengiven ektefelle som viste stort hensyn og omtanke for sin kone. Hun, på sin side viste seg å være en konstant kilde til komfort og velbehag for sin mann. Like etter bryllupet ga Hadrat Khadija^{ra} bort all sin formue til Profeten^{sa}. Etter å ha forsikret seg at Hadrat Khadija^{ra} var oppriktig i sin avgjørelse, valgte han å dele formuen blant de fattige og frigjorde alle slavene.

Hadrat Khadija^{ra} var den første personen som trodde på Profeten^{sa} etter hans åpenbaring fra Gud. Hun var også den første kvinnen som aksepterte islam. I de 15 årene de hadde tilbrakt samme hadde hun vært vitne til hans fromhet og ærlighet.

Dermed aksepterte hun ham uten å nøle. Da Profeten og en gruppe muslimer ble nødt til å dra til en liten dal (Shi'b), hadde de lite tilgang til mat. Lederne i Mekka hadde boikottet alle nødvendigheter de måtte trenge for å leve. Dette førte med seg store lidelser og helsen til Hadrat Khadija^{ra} ble kraftig svekket. De levde i slike tilstander i ca. 3 år. Etter at alle returnerte til sine normale liv, var allerede helsen til både Hadrat Khadija^{ra} og Abu Talib^{ra} svekket. De begge gikk bort kort tid etter returen fra Shi'b. Hadrat Khadija^{ra} døde 65 år gammel i det tiende året i profetdømme (619 e.Kr) i måneden Ramadan. Hun ble gravlagt i Mekka. Hadrat Khadija^{ra} var en svært stor støtte for Profeten^{sa}. Hun var ved hans^{sa} side da han hadde det vanskeligst. Hun var klar for å gjør alt mulig for Profeten^{sa} og islam. Hennes død var dermed en svært stor sorg for Profeten^{sa}. Det tiende året i hijra er kjent for å være "Sørgens år" i islams historie, siden både Abu Taalib^{ra} og Hadrat Khadija^{ra} gikk bort dette året. I løpet av sine resterende år hyllet Profeten^{sa} hennes minne og gjengalte ofte hennes lojalitet og hengivenhet til ham^{saw}.

Ummul-Mo'mineen Hadrat Sawdah^{ra}

Hadrat Sawdah bint Zam'a^{ra} var andre konen til Profeten Muhammad^{sa}. Etter Hadrat Khadijas^{ra} bortgang, var hun den første som fikk æren av å gifte seg med Profeten^{sa}. Hadrat Sawdahs^{ra} far het Zam'a ibn Qays (tilhørte Quraish stamme i Mekka) og hennes mor het Al-Shamus bint Qays (tilhørte Khazraj stamme i Medina). Hadrat Sawdah^{ra} var den første i sin stamme som aksepterte islam, etterfulgt av hennes daværende ektemann, svigerforeldre og hennes egne foreldre.

Hadrat Sawdahs^{ra} første ekteskap var med hennes fetter, As-Sakran ibn Amr. De fikk en sønn som het Abdul Rahman ibn Sakran. Hadrat Sawdah^{ra} og As-Sakran var med i gruppen som utvandret til Abyssinia når motstanden til muslimer ble uutholdelig i Mekka. Da tilstandene i Mekka forbedret seg, returnerte de, men mannen hennes gikk bort kort tid etter. Da mannen til Hadrat Sawdah^{ra} fortsatt levde, fikk hun en drøm som senere gikk i oppfyllelse. Hun drømte at hun lå i en seng, himmelen eksploderte og månen falt ned på henne. Hadrat Sadwa^{ra} nevnte denne drømmen til ektemannen sin. Han tolket drømmen og fortalte henne at døden hans var nær, og at hun senere ville gifte seg med Arabias måne, profeten Muhammad^{sa}.

Etter Hadrat Khadijas^{ra} bortgang, var Profeten^{sa} i dyp sorg. Da Hadrat Khawla^{ra} (konen til Profetens^{sa} følgesvenn, Hadrat Usman^{ra}) så tilstanden til Profeten^{sa} foreslo hun et ekteskap. Profeten^{sa} spurte hvem han kunne gifte seg med. Hadrat Khawla^{ra} foreslo to kvinner, den ene var en enke og den andre en ugift kvinne. Navnet på enken var

Sawdah^{ra} og den andre het Aisha^{ra}, datteren til Profetens^{sa} venn, Abu Bakr Siddiq^{ra}. Profeten^{sa} svarte at hun skulle oppsøke begge to. Profeten Muhammad^{sa} og Hadrat Sawdah^{ra} giftet seg med Guds velsignelse i Ramadan måned, noe faren hennes foreslo. Begge var 50 år gamle da ekteskapet fant sted.

Hadrat Sawdah^{ra} var en glad dame. Hun fortalte en gang til Profeten^{sa} at: “Jeg leste namaz bak deg i går natt. Profeten^{sa} forble i sujood så lenge at jeg kjente at det begynte å blø fra nesen min. For å unngå at dråpene skulle renne ned, klemte jeg den hardt med hånden min.” Profeten^{sa} lo meget da Hadrat Sawdah^{ra} berettet dette.

Ummul-Mo'mineen Hadrat Aisha^{ra}

Hadrat Aisha^{ra} var en bæret kvinne, og konen til profeten Muhammad^{sa}. Hun var datteren til Hadrat Abu Bakr Siddique^{ra}. Hun sto ved profeten Muhammad^{sa} gjennom tøffe tider, hun gjorde mye for islam og kom med bemerkelsesverdige bidrag etter Profetens^{sa} død. Gjennom en drøm fortalte Allah, profeten Muhammad^{sa} at – *dette er din kone, i dette liv og i det neste*. Dette hellige ekteskapet betydde mye for profeten Muhammad^{sa} ettersom det brakte mange velsignelser og for at Allah selv, gjennom denne drømmen, viste Hadrat Aisha^{ra} som hans kone. Denne drømmen hadde mye visdom i seg, og denne visdommen utfoldet seg gjennom de årene Hadrat Aisha^{ra} levde, både før og etter profeten Muhammads^{sa} død.

Temaet om ekteskapet mellom Hadrat Aisha^{ra} og Hadrat Muhammad^{sa}, er et ganske omdiskutert tema i store deler av verden i dag. Mange lærde hevder at Hadrat Aisha^{ra} var et barn da hun giftet seg med profeten Muhammad^{sa}. I mange muslimske land ser vi at de har stiftet lover, som gjør det mulig for menn å gifte seg med småjenter. Slike stater forsøker å rettferdiggjøre disse forkastelige lovene i henhold til Profeten Muhammads^{sa} *sunnah*. Mange religiøse lærde i muslimske land verden over oppfordrer ekteskap med mindreårige jenter og helliggjør en slik handling. Vi, ahmadiyyamuslimer, er veldig heldige som er etterfølgere av den utlovede Messias^{as} som har berettet islams sanne lære i sin rene og sanne form igjen. Som ahmadiyyamuslimer har vi fått muligheten til å se den dype skjønnheten og visdommen til profeten Muhammads^{sa} liv og lære.

Påstanden om at Hadrat Aisha^{ra} var et barn ved inngåelsen av ekteskapet med profeten Muhammad^{sa} er helt feil, og de som hevder dette befinner seg i en tilstand av mørk og dyp uvitenhet. Den tid da det ble gjennomført *nikah* mellom Hadrat Aisha^{ra} og profeten Muhammad^{sa}, var hun 10 år gammel. Etter at *nikah* ble gjennomført fortsatte hun å bo hjemme hos foreldrene sine. Når hun fylte 17 år begynte inngåelsen av ekteskapet og profeten Muhammad^{sa} tok med henne hjem til seg. Selv om det på den tiden, var helt vanlig å gifte seg med mindreårige, tok profeten Muhammad^{sa} avstand fra denne skikken og satte sitt ekteskap i live etter at Hadrat Aisha^{ra} hadde fylt 17 år. Det varme klimaet i Arabia på den tiden gjorde at menneskene vokste fortere inn i pubertetsalder, enn det mennesker gjør i dag i land med i forhold mildere vær. Dette var en grunn til at både gutter og jenter giftet seg i en tidlig alder. Et av visdommene bak ekteskapet mellom Hadrat Aisha^{ra} og profeten Muhammad^{sa}, var at ekteskapet deres var et perfekt eksempel av hvordan Allah har beskrevet ekteskap i den hellige Koranen. Dersom profeten Muhammad^{sa} hadde inngått ekteskap med Hadrat Aisha^{ra} i hennes barnealder, hadde ikke ekteskapet vært i henhold til den hellige Koranen. Det står som følgende i den ærverdige Koranen: «Å dere troende, det er ikke tillatt for dere at dere mottar kvinner i arv mot deres vilje» (4:20). Hadde det vært slik at profeten Muhammad^{sa} hadde giftet seg med Hadrat Aisha^{ra} når hun var et barn, hadde det gått i strid med dette verset. Ettersom et barn overhodet ikke vet hva et ekteskap er, kan det derfor ikke demonstrere sin vilje eller ta på seg de rollene man blir tildelt av et ekteskap.

Ekteskapet mellom Profeten^{sa} og Hadrat Aisha^{ra} er av stor betydning for islam, ettersom mye av den kunnskapen vi har om profeten Muhammad^{sa} kommer fra Hadrat Aisha^{ra}. Hun var en ung jente som viste ekstraordinære evner til å lære seg og forstå islams rike lære. Disse

evnene gjorde henne til en sterk og innflytelsesrik lærer, som lærte bort islams lære til muslimene. Hun var i stor grad med på å reformere de villedende araberne på den tiden. Samtidig ble hun et sterkt eksempel for kvinnene, som på den tiden levde under uverdige kår. Hadrat Aisha^{ra} var en skarp og intelligent kvinne med en sterk stemme, som profeten Muhammad^{sa} uttalte seg om, at var *den aller kjæreste for han blant alle mennesker*. Dette var en av grunnene til at Allah valgte Hadrat Aisha^{ra} som ektefelle for profeten Muhammad^{sa}, ettersom hun var en kvinne som besatt høye kvaliteter. Muslimenes blomstring etter profeten Muhammads^{sa} død, vitner om hennes enorme innsats som fikk muslimene til å vokse i tro og moral.

Hadrat Aisha^{ra} holdt muslimene samlet etter profeten Muhammads^{sa} død og fortsatte med å videreføre islams budskap, hva enn det måtte koste. Hun engasjerte seg i samfunnet og utdannet mennesker, noe som gjorde at mange store ledere kom til henne og spurte om veiledning. Hadrat Aisha^{ra} deltok selv i kriger og ledet en hær av både menn og kvinner. Hun levde en lang tid etter Profetens^{sa} død og dette var også en av årsakene til at Allah valgte henne som ektefelle til profeten Muhammad^{sa}.

En stor del av hadith samlingene muslimene har i dag, kommer fra Hadrat Aisha^{ra}, og slik hun har videreført profeten Muhammads^{sa} liv og lære, er det ingen andre mennesker som har gjort. Allah hadde velsignet henne med en rik hukommelse, som gjorde henne i stand til å memorere Profetens^{sa} liv punkt for punkt. Vi har fått innblikk i hvordan profeten Muhammad^{sa} praktiserte islam, hvordan han fastet, ba bønn og gjorde andre gode gjerninger. Hadrat Aisha^{ra} har beskrevet dem for oss på en måte som gjør oss i stand til å danne et bilde av det vidunderlige

mennesket profeten Muhammad^{sa} var. Hadrat Aisha^{ra} og profeten Muhammad^{sa} hadde et langt og lykkelig ekteskap, de hadde ingen barn sammen, men til tross for det var de sterkt knyttet til hverandre og Hadrat Aisha^{ra} sto ved profeten Muhammads^{sa} side til hans siste åndedrag. Det er ingen tvil om at hun fortsatte å stå ved Profetens^{sa} side etter hans død, hun fortsatte å vokse i sin tro og fikk med Allahs velsignelse islam til å blomstre i hjerter og hjem.

Når man leser om Hadrat Aisha^{ra} og tar en titt over hennes bidrag, begynner man å se visdommen bak det hellige ekteskapet mellom profeten Muhammad^{sa} og Hadrat Aisha^{ra}.

Måtte Allah rikelig velsigne Hadrat Aisha^{ra} og hennes enorme innsats for spredningen av islam. Måtte Allah gjøre alle kvinner i stand til å følge forbilde hennes. Amin!

Velsign, Å Allah, Muhammad og Muhammads folk, slik Du velsignet Abraham og Abrahams folk. Du er sannelig den Prisverdige, den Majestetiske. Gi lykke, Å Allah, til Muhammad og til Muhammads folk, slik Du ga lykke til Abraham og til Abrahams folk. Du er sannelig den Prisverdige, den Majestetiske.

Ummul-Mo'mineen Hadrat Hafsa^{ra}

Hadrat Hafsa^{ra} var den fjerde konen til vår kjære Profet Muhammad^{sa}. Hun tilhørte den edle familien Quraish som hadde en høy status i Mekka på den tiden.

Hadrat Hafsa^{ra} var datteren til den andre kalifen, Hadrat Omar Farooq^{ra} og Zainab bint Mazoon^{ra}. Moren hennes var søsteren til en kjent ledsager av Profeten Muhammad^{sa}, Osman Bin Mahoon.

Hadrat Hafsa^{ra} var en modig, klok og fryktløs kvinne akkurat som sin far Hadrat Omar Farooq^{ra}. Hun tilbragte omtrent hele sitt liv i et islamsk miljø, og var kun 10 år gammel da faren hennes konverterte til islam. Hun hadde et sterkt bånd til islam og var en trofast tilhenger. Hun har fått en høy status innenfor islam.

Da Hadrat Hafsa^{ra} fylte 18 år giftet hun seg med en meget religiøs og ydmyk ledsager som var kjent som Hunais Bin Hufza^{ra}. Under Badar-krigen ble han stukket av utallige spyd i brystet og var alvorlig skadd da han ble brakt hjem. Skadene var så alvorlige at han ikke klarte å overleve.

Få år etter martyrdømme til Hadrat Hunais bin Hufza^{ra} ønsket Hadrat Omar Farooq^{ra} at hans unge datter som nå var en enke, skulle gifte seg på nytt. Ifølge tradisjonen i Mekka var det ikke vanlig at faren til jenta spurte om en kunne tenke seg å inngå ekteskap med datteren hans. Men som den modige mannen som Hadrat Omar Farooq^{ra} var, dro han til sin kjære venn Hadrat Usman Bin Affan^{ra} i ønske om at han kunne inngå ekteskap med Hadrat Hafsa^{ra}. Etter noen dager fikk Hadrat Omar^{ra}

vite at Hadrat Osman bin Affan^{ra} ikke ønsket å inngå ekteskap med datteren hans. Hadrat Omar^{ra} ga ikke opp og dro med engang videre til Hadrat Abu Bakar^{ra} med ønsket om at han kunne inngå ekteskap med datteren hans.

Hadrat Abu Bakar^{ra} bare tiet og ga ingen respons på forespørselen fra Hadrat Omar^{ra}. Dette førte til at Hadrat Omar ble både skuffet og frustrert og gikk til slutt til Profeten Muhammad^{sa} og fortalte om sin situasjon.

Vår kjære Profet Muhammad^{sa} svarte til Hadrat Omar^{ra} «Omar ikke bekymre deg, hvis Allah vil, vil Hafsah finne en ektemann bedre enn Osman og Abu Bakar. Og Osman vil finne en bedre kone enn Hafsah.» Profeten Muhammad^{sa} hadde allerede vurdert at han skulle spørre Hadrat Omar^{ra} om Hadrat Hafsah^{ra} sin hånd i ekteskap. Hadrat Abu Bakar hadde allerede fått vite dette av Profeten^{sa} og det var derfor han tiet ved forespørselen fra Hadrat Omar^{ra}. Hadrat Omar Farooq^{ra} ble overlykkelig da han fikk vite dette.

Februar, år 625 giftet Hadrat Hafsah^{ra} seg med Den hellige profeten Muhammad^{sa} i en alder av 21 år. Etter giftemålet sørget vår kjære Profet^{saw} for at Hadrat Hafsah^{ra} lærte seg både å lese og å skrive. Hun ble opplært av en kjent ledsager ved navn Hadrat Shifa Bint Abdullah^{ra}. Hafsah^{ra} mestret etterhvert både resitasjonen og tolkningen av Koranen. Alle åpenbaringene som profeten Muhammad^{sa} fikk angående Koranen ble skrevet ned og samlet hos Hadrat Hafsah^{ra}. Hun pleide som regel å memorere alle delene hun fikk. Ikke nok med det, hun kunne 60 hadither utenat av profeten Muhammads^{sa}.

Senere under Hadrat Abu Bakar^{ra} sitt kalifat ble alle delene av Koranen samlet i en bok, og igjen var det Hadrat Hafsah^{ra} som fikk æren av å ta vare på den.

Hele livet tilbragte Hadrat Hafsah^{ra} sin tid i å lese Koranen og lære den bort til andre. I tillegg til dette fastet hun så ofte hun kunne, til og med dagen hun gikk bort hadde hun fastet. Hadrat Hafsah^{ra} gikk bort i en alder av 63 år, i Medina, i år 45 etter Hijrah.

Ummul-Mo'mineen Hadrat Zainab^{ra} Bint Khazima^{ra}

Hadrat Zainab^{ra} var den femte konen til Profeten Muhammad^{sa}. Hennes far het Khazima bin Abdullah. Hadrat Zainab^{ra} ble født i Mekka 13 år før profetdømmet. Siden hun tilhørte slekten Hilaal bin Amir bin Sa'sah, fikk hun dermed kallenavnet Hilaaya og Amriya. Hadrat Zainab^{ra} var en svært generøs person og stilte alltid opp for de i nød. Det var veldig vanlig på den tiden i Arabia at man fikk tildelt et kallenavn ut ifra egenskaper man hadde. Derfor var Hadrat Zainab^{ra} kjent som Ummul Masakeen (mor til de i nød). Hun hadde et svært stort hjerte, var omtenksum, og tok spesielt godt vare på de fattige og ga dem hva de enn måtte trenge (mat, penger, osv.).

Alle disse gode egenskapene var noe Hadrat Zainab^{ra} alltid hadde, altså også før hun ble muslim. Gud lar aldri slike godhjertede handlinger gå til spille, og Han velsignet henne med en livspartner som Hadrat Muhammad^{sa}. Historikere beretter at hennes første ekteskap var med Ubaida bin Al-Haris. Hadrat Zainab^{ra} og Ubaida bin Al-Haris immigrerte sammen til Medina. Når muslimer (familie og nære venner av Profeten Muhammad^{sa}) ble boikottet fra Mekka i tre år i dalen Shaib-e-Abi Talib, var dette ekteparet blant dem. Ubaida bin Al-Haris deltok i slaget ved Badr og fikk martyrdød. Hadrat Zainabs^{ra} andre ekteskap var med fetteren til Profeten^{sa}, Abdullah bin Jahash. Når Abdullah bin Jahash skulle delta i slaget ved Uhud, ba han til Gud om at han skulle være en sterk og modig kjemper for sin Gud og Profet. Gud hørte på hans bønner, og han kjempet hardt i slaget, og fikk martyrdød.

Profeten Muhammad^{sa} sendte ekteskapsfrieri til Hadrat Zainab^{ra} når hun hadde blitt enke to ganger. Hun godtok frieriet, og de giftet seg i den hellige måneden Ramadan. På det tidspunktet var hun 35 år. Noen historikere skriver at hun kun levde tre måneder etter ekteskapet med Profeten^{sa}, mens andre historikere mener at hun gikk bort etter åtte måneder. I løpet av Profeten Muhammads^{sa} liv, var det to koner som gikk bort, og Hadrat Zainab^{ra} var den eneste av de som Profeten^{sa} leste begravellesbønn for.

Ummul-Mo'mineen Hadrat Umme Salamah^{ra}

Hadrat Umme Salamah^{ra} var en av vår kjære profet Muhammad^{sa} sin kone. Hun tilhørte den høyt respekterte familien Quraish som hadde en høy status i Mekka på den tiden. Hun var datter av Abi Umayyah Bin Suhayl og Atiqa Bint Amir. Faren hennes var en velkjent, rik, men generøs mann i Mekka. Hadrat Umme Salamah^{ra} giftet seg med en kjent ledsager av Profeten^{sa}, Abdullah bin Abdul Assad^{ra}, også kjent som Abu Salamah^{ra}. Ekteparet var blant de første troende som konverterte til islam i Mekka.

På grunn av ekstrem motstand mot islam ga profeten Muhammad^{sa} tillatelse til sine tilhengere å flykte fra Mekka. Profeten^{sa} ba dem å flykte i retning mot Abyssinia. I år 5 etter profetdømmets kall, satte Umme Salamah^{ra} og Abu Salamah^{ra} kurs mot Abyssinia. Under oppholdet der ble ekteparet velsignet med en sønn, som fikk navnet Salamah. Etter en stund begynte det å spres rykter om at forholdene for muslimene i Mekka hadde blitt bedre. Da ekteparet fikk vite dette, reiste de tilbake til Mekka med engang. Men da de kom frem fant de ut at forfølgelsen bare hadde forverret seg.

Etter Profetens^{sa} tillatelse reiste de videre til Medina og ble blant de første muslimene til å reise dit. På vei ut av Mekka fant familiene til ekteparet ut at de prøver å flykte igjen. Begge familiene var motstandere av islam og prøvde å gjøre sitt beste for å stoppe dem fra å forlate Mekka. Familien til Umme Salamah^{ra} holdt henne igjen og sa at hun ikke fikk lov til å dra sammen med mannen. Til slutt måtte Hadrat Abu Salamah^{ra} dra til Medina sammen med sønnen uten henne. Hadrat Umme Salamah^{ra} måtte bli igjen i Mekka der hun måtte leve et trist liv i et helt år siden hun savnet både mannen og sønnen. Etter en lang og sorgfull periode uten sin kjære ektemann og sønn fikk Hadrat Umme

Salamah^{ra} endelig lov av familien til å dra til Medina. Da hun kom frem til Medina var alle beboerne svært overrasket og imponert over at hun hadde klart å reise så langt alene. Det var særdeles sjeldent at kvinner dro ut på slike reiser alene på den tiden.

Under den tiden Hadrat Umme Salamah^{ra} tilbrakte med ektemannen sin velsignet Gud dem med en sønn og to døtre til.

Under slaget ved Uhad ble Abu Salamah^{ra} truffet av en pil i armen som var dyppet i gift. Han fikk et veldig dypt sår, som selv etter tilgjengelig medisinsk behandling, forverret seg og giften som var igjen i såret ble seinere årsaken til at Hadrat Umme Salamahs^{ra} kjære ektemann gikk bort.

En lang periode etter Hadrat Abdullah bin Abdul Asad^{ra} sin død, spurte profeten Muhammad^{sa} om Hadrat Umme Salamah^{ra} sin hånd i ekteskap. Første gangen sendte vår kjære Profet^{sa} Hadrat Abu Bakar^{ra} til å gi budskapet til henne, men vennlig takket hun nei. Andre gangen sendte Profeten^{sa} Hadrat Umar^{ra} for å spørre om hennes hånd nok engang. Igjen svarte hun nei og uttrykket at hun føler seg veldig beæret for forespørslene, men hun føler ikke seg verdig nok til å gifte seg med Profeten^{sa}. Hun var redd for å begå noen feil som vil føre til skuffelse hos profeten. Hadrat Umme Salamah^{ra} sa også at hun var gammel og hadde barn. Profeten Muhammad^{sa} svarte: "Allah vil gi deg styrke og hjelpe deg å overkomme dine svakheter, og når det kommer til alderen din er du yngre enn meg. Ikke bekymre deg heller om barna dine, fra og med i dag er de mine barn også." Siste dagen i shawal måned i den fjerde Hijri giftet Hadrat Umme Salamah^{ra} seg med Den hellige Profeten Muhammad^{sa}. Hadrat Umme Salamah^{ra} var en veldig generøs og ydmyk kvinne, selv om hun hadde opplevd mange tøffe perioder i sitt liv. Hun oppfordret andre også om å være generøs. Hun lot aldri noen av sine gjester dra tomhendt fra hennes hjem. Til tross for at hun hadde lite å tilby, ga hun alltid noe til dem. Hadrat Umme Salamah^{ra} var den siste av konene til profeten Muhammad^{sa} til å gå bort, hun ble ca 86 år gammel og gikk bort i år 683.

Ummul-Mo'mineen Hadrat Zainab^{ra} bint Jahsh^{ra}

Hadrat Zainab bint Jahsh^{ra} ble født cirka i år 590 i Mekka. Hun tilhørte den adle familien, Quraisj. Hadrat Zainab var en veldig rettferdig, sannferdig, gudsfryktig og velstående dame. Hun var alltid snill med slektningene sine og passet alltid på at de hadde det bra. Hadrat Ayesha^{ra} hyllet Hadrat Zainab^{ra} ofte på hvor godhjertet hun var. Hun sa ofte at hun ikke har sett noen andre kvinner som var så fromme som Hadrat Zainab^{ra}.

Vår kjære Profet^{sa} var Hadrat Zainab^{ra} sin fetter og senere hennes ektefelle.

Hun var datter av Jahsh ibn Riyab^{ra} og Umama bint Abdul Muttalib^{ra}. Moren til Hadrat Zainab^{ra} var en av søstrene til faren til vår kjære Profet^{sa}. Broren hennes Hadrat Abuallah bin Jahsh aksepterte islam med engang han fikk budskapet til islam. Kort tid etter konverterte resten av familien til Hadrat Abuallah^{ra} inkludert Hadrat Zainab^{ra}. Familien til Hadrat Zainab^{ra} regnes derfor til å være blant de første til å akseptere islam. Hun var også blant de første muslimene som måtte flykte til Medina på grunn av forfølgelse av muslimene i Mekka. Hadrat Zainab^{ra} flyktet til Medina med broren sin Hadrat Abuallah^{ra}.

Da Hadrat Zainab^{ra} hadde bodd en stund i Medina, spurte profeten Muhammad^{sa} om Hadrat Zainab^{ra} sin hånd i ekteskap for sin adoptivsonn Hadrat Zaid Bin Harithah^{ra}. Først likte ikke Hadrat Zainab^{ra} tanken på å gifte seg med en mann som tidligere hadde vært en

slave, men siden det var et ønske fra profeten Muhammad^{sa} godtok hun det etterhvert.

Dessverre, etter bare to år kom deres ekteskap til en ende. Hyklere av islam på denne tiden spredte falske rykter om årsaken til skilsmissen mellom dem og påstander om hvorfor Profeten^{sa} selv giftet seg med henne senere. Noen av disse ryktene var blant annet at profeten Muhammad^{sa} (Gud forby) ble betatt av skjønnheten til Hadrat Zainab bint Jahsh^{ra}. Og derfor påsto hyklerne at vår kjære Profet^{saw} tvang sin adoptiv sønn å skille seg fra sin kone, slik at Profeten^{sa} selv kunn gifte seg med henne.

Disse ryktene og påstandene gir ikke noe mening , siden Hadrat Zainab^{ra} var kusinen til den hellige Profeten^{sa} hadde han tilbragt nesten hele livet sitt med henne, selv før purdah-budet. Det var selv Profeten^{sa} som arrangerte ekteskapet hennes med Hadrat Zaid^{ra}.

Hadrat Zainab^{ra} giftet seg med den hellige Profeten^{sa} i en alder av trettifem år som i den tiden ble regnet som en veldig sen alder å gifte seg i. Hadrat Zainab^{ra} var gavmild og passet alltid på å hjelpe de trengende så mye hun kunne. Hadrat Aisha^{ra} siterte engang at: Profeten Muhammad^{sa} sa til oss at den første til å gå bort blant dere etter min bortgang er den som har de «lengste hendene». Videre siterer Hadrat Ayesha^{ra}: «Vi tok det Profeten^{sa} sa bokstavelig og pleide ofte å sammenligne våre hender med hverandre. Det var ikke før etter bortgangen til den hellige Profeten^{sa} at vi skjønnte betydningen av det. Hadrat Zainab Bint Jahsh^{ra} gikk bort først etter han, og det Profeten^{sa} mente ble avslørt. Uttrykket «lang hånd» brukte Profeten^{sa} for å referere til veldedighet og almisser, og ikke fysiske hender.»

Ummul-Mo'mineen Hadrat Juwairiyah^{ra} bint Al-Haris^{ra}

Hadrat Juwairiyah^{ra} var en av Profeten^{sa} sine hustruer. Hun ble født i år 608 og hennes opprinnelige navn var Barraah; som ble endret etter giftemålet med Profeten^{sa}.

Hadrat Juwairiyah^{ra} var datter til Haris bin Abi Darrar, som var leder for stammen Banu Mustaliq. Hun ble først gift i sin stamme med Musafi bin Safwan.

Hadrat Juwairiyah^{ra} sin far; Haris bin Abi Darrar, var en stor fiende av islam og slo seg sammen med andre stammer for å føre krig mot Medina. Da Profeten^{sa} hørte om deres planer, sendte han menn for å finne ut om sannheten. Mennene vendte tilbake og bekreftet rapportene. Profeten^{sa} besluttet å rykke ut og møte dette nye angrepet. Han samlet en styrke og førte den til Banu Mustaliqs territorium. Da den muslimske styrken møtte fienden forsøkte Profeten^{sa} å overbevise fienden om å trekke seg tilbake uten kamp. De nektet. Slaget begynte og etter noen timer var fienden beseiret. I slaget ble mannen til Hadrat Juwairiyah^{ra} drept. Kampen med Banu Mustaliq var over på noen få timer og ca 600 ble tatt til fange. Blant krigsfangene var Hadrat Juwairiyah^{ra}, som nå hadde blitt enke og ble overlevert til Hadrat Sabit^{ra} bin Qais.

Hadrat Juwairiyah^{ra} inngikk «*mukatabat*» med Hadrat Sabit^{ra} bin Qais. *Mukatabat* var en praksis i islam som tillot fangen frihet ved å betale løsepenger til vokteren. Hadrat Juwairiyah^{ra} hadde ikke penger med seg

til å betale sin frihet, men siden hun hadde hørt om Profeten^{sa} sin gavmildhet og barmhjertighet, henvendte hun seg til ham for å få hjelp. Denne hendelsen er fortalt av Hadrat Aisha^{ra} i følgende hadith:

Hadrat Juwairiyah^{ra} sa:

«Å Allahs sendebud! Jeg er datter av lederen, Haris bin Abi Darr. Du er godt kjent med tragedien som har rammet meg. Jeg har inngått en avtale med min herre. Jeg søker hjelp for betaling av dette beløpet.»

Den hellige Profeten^{sa} ble rørt av hennes sterke uttalelse og følte at ekteskap med henne ville sette en stopper for fiendtligheten hennes stamme hadde mot muslimene. Ikke minst vil nye veier for spredning av islam åpne seg.

Profeten^{sa} svarte: «Jeg har en bedre løsning, hvis du er villig til å akseptere?»

Hun svarte: «Fortell meg om det, er du snill.»

Profeten^{sa} svarte: «Jeg skal betale prisen på dine vegne og gifte meg med deg».

Hadrat Juwairiyah^{ra} ble enig med det samme og ekteskapet fant sted i år 627. Hun var 20 år gammel på det tidspunktet og aksepterte islam etter bryllupet. Den hellige profeten^{sa} ga henne navnet Juwairiyah^{ra}. Etter som nyheten om ekteskapet mellom Profeten^{sa} og Hadrat Juwairiyah^{ra} spredte seg blant muslimer, ble alle krigsfanger som tilhørte stammen Banu Mustaliq løslatt. Bakgrunnen for dette skyldes det faktumet at Banu Mustaliq var nå i slekt med Profeten^{sa} og muslimene valgte å løslate Hadrat Juwairiyah^{ra} sine slektninger.

Hadrat Juwairiyah^{ra} var en vakker og intelligent kvinne, og alle som så henne ble fasinert av henne. Hun hadde et fromt hjerte og hadde en sterk iver for å behage Allah og Hans sendebud^{sa}. Hun brukte meste parten av sin tid i Allahs tilbedelse og hadde satt av et hjørne i huset spesielt for dette. En dag da Den hellige profeten^{sa} kom hos henne var hun opptatt med salat. Dette var på dagtid og da han senere på ettermiddagen gikk forbi huset hennes satt hun fortsatt på bønneteppe sitt. Den hellige profeten^{sa} spurte henne om hun hadde sittet slik og tilbedt Gud hele den tiden. Hun svarte med et ja.

Hun var også en raus og generøs dame. Hun hadde sympati for de fattige og trengende. Hver gang hun fikk mulighet til å hjelpe noen betraktet hun det som en velsignelse fra Gud.

Hadrat Juwairiyah^{ra} gikk bort i en alder av 65 år og har berettet 17 hadith. Hun ble gravlagt i «Jannat Al-Baqi». Et gravlund BLA der Profeten^{sa} sine hustruer er gravlagt.

Ummul-Mo'mineen Hadrat Umm-e-Habibah^{ra}

Hadrat Umm-e-Habibah^{ra} var datteren til Abu Sufyan ibn Harb, en berømt høvding i Quraish. Abu Sufyan avviste islam, og var en fiende av muslimene. Hadrat Umm-e-Habibah^{ra}, derimot, konverterte til islam svært tidlig, og var en trofast muslim.

Hun var først gift med Ubaidullah bin Jahsj. Begge migrerte til Abessinia da forfølgelsene mot muslimene ble uutholdelige. Hennes egentlige navn var Ramla bint Abi Sufyan, men hun ble kalt Umm-e-Habibah (mor til Habibah) på grunn av deres datter Habiba. Hennes ektemann konverterte fra islam til kristendommen, og døde kort tid etter. Etter hans død ble Umm-e-Habibah^{ra} igjen i Abessinia.

Profeten^{sa} sendte da et ekteskapsforslag til henne gjennom kongen av Abessinia. Tidligere hadde Hadrat Umm-e-Habibah^{ra} sett i en drøm at hun ble kalt «ummul-mo'minin», altså tittelen til Profetens koner. Først ble hun skremt av denne drømmen, men så tolket hun den som et ekteskap med Profeten^{sa}. Nikah-sermonien ble dermed utført av Najashi, kongen av Abessinia, og hun migrerte senere til Medina for å forenes med sin mann. Motivet bak dette ekteskap var blant annet å redusere fiendskap med Quraish ved å gifte seg med datteren til en høvding.

Hadrat Umm-e-Habibah^{ra} elsket Profeten^{sa} høyt, og kjærligheten var gjensidig. Til tross for fiendskapen hennes far hadde mot islam, ba Den hellige profeten^{sa} henne alltid å behandle ham med respekt og

vennlighet. En gang besøkte Abu Sufyan datteren sin og satte seg på madrassen til Profeten^{sa}. Da brettet Umm-e-Habibah madrassen sammen med en gang, og sa at islams fiende ikke fikk sitte på samme sted som Den hellige profeten^{sa}.

Hadrat Umm-e-Habibah^{ra} var en svært religiøs kvinne som veiledet kvinner og lærte dem viktige ting i islam. Hun har berettet blant annet om noe Profeten^{sa} skal ha sagt: "Et hus skal bygges i paradiset for alle som ber tolv raka'at i døgnet." Hun sier selv: "Jeg har aldri forlatt denne skikken siden jeg hørte den fra Allahs Profet^{sa}. (Sahih Muslim, Hadith 728)

Hadrat Umm-e-Habibah^{ra} døde omtrent 74 år gammel og ble gravlagt i Jannat Al-Baqi.

Ummul-Mo'mineen Hadrat Safiyyah^{ra} bint Huyayy^{ra}

I denne artikkelen skal det presenteres kort om livet til Hadrat Safiyyah Bint Huyayy^{ra} og hennes ekteskap med Den hellige profeten^{sa}.

Hadrat Safiyyah bint Huyayy^{ra} var datteren til Huyayy bin Akhtab som var leder for den jødiske stammen, Banu Nadīr. Hun var konen til Den hellige profeten^{sa}. Hadrat Safiyyah Bint Huyayy^{ra} ble ofte latterliggjort grunnet hennes jødisk bakgrunn. Da Den hellige profeten^{sa} fant ut om det ba han henne svare samtlige med følgende ord:

«Hvordan kan du være bedre enn meg, mens profeten Aron^{as} var min far, profeten Moses^{as} var min onkel og Muhammad^{sa} er min mann!?»
(Sunan al-Tirmidhi)

Ekteskap med Den hellige Profeten^{sa}:

Jødene likte ikke at Profeten^{sa} spredte islams budskap og av den grunn konspirerte mot ham. Blant disse var faren til Hadrat Safiyyah^{ra}, Huyaiyy bin Akhtab. Jødene bodde i Khaibar som lå bare et stykke unna Medina og herfra fant de det veldig enkelt å utføre sine intriger. På grunn av intrigene som jødene klekket mot muslimene og deres by Medina ble det nødvendig at muslimene konfronterte dem. Ellers ville disse intrigene sikkert gitt opphav til stadig mer blodsutgytelse og vold. Profeten^{sa} og muslimene marsjerte til Khaibar med 1600 menn med seg og dette slaget kalles 'Slaget ved Khaibar'.

Før krigen hadde Hadrat Saffiyah^{ra} sett en drøm, som Hadrat Mirza Bashir Ahmad^{ra} beskriver med følgende ord:

«Safiyyah^{ra}, datter til en jødisk høvding av Khaibar, Huyayy bin Akhtab, så en drøm om at månen hadde falt i fanget på henne. Faren hennes tolket også at Safiyyah^{ra} en dag ville inngå ekteskapsbånd til en arabisk hersker.» (The Life & Character of the Seal of Prophets, Vol.1 s.236)

Under slaget ble Banu Nazdīr beseiret og Hadrat Safiyyah^{ra} tatt som krigsfange. Grunnet hennes rang; enke etter en leder, ble det ansett at det ville være bedre at hun skulle leve med Profeten^{sa}. Profeten^{sa} valgte imidlertid å tilby henne statusen som ektefelle og hun samtykket. Slik skjedde ekteskapet og drømmen til Hadrat Safiyyah^{ra} ble oppfylt. Bakgrunnen for ekteskapet var også å avlaste spenningen mellom jødene og muslimene. Blant annet ville det gjøre at begge parter kunne leve i harmoni og fred slik at hatet mellom dem skulle forsvinne.

Hadat Safiyyah^{ra} var en ydmyk kvinne som alltid prøvde å hjelpe andre. Hun hadde stor lydighet og kjærlighet til kalifene etter profeten Muhammad^{sa}. Det berettes i en hendelse under Hadrat Usman^{ra} sitt kalifat; da han var blitt fanget av fiendene i hans eget hus, og det ikke var noen mulighet for å flykte. Hadat Safiyyah^{ra} sitt hus lå rett ved siden av huset til Hadrat Usman^{ra}. For å hjelpe Hadrat Usman^{ra} fikk hun plassert et treverk mellom begge husene, slik at nødvendig mat og drikke kunne sendes til ham. Slik pleide Hadrat Safiyyah^{ra} å gjøre alt i hennes makt til å hjelpe andre.

Hadrat Safiyyah^{ra} gikk bort i Ramadan 50 hijri under Muawiyyahs^{ra} regjeringstid og ble gravlagt i Jannat Al-Baqi.

Ummul-Mo'mineen Hadrat Memunah^{ra} bint al-Haris^{ra}

Familie

Hadrat Memunah^{ra} stammet fra en prestisjetung og edel familie. Hennes far var Haris ibn Hazn og tilhørte Hilal-stammen i Mekka. Moren hennes, Hind bint Auf^{ra}, er av en rekke historikere blitt betegnet som "den edleste svigermor på jorden". Dette var på grunn av det faktum at hun var svigermor til mange av følgesvennene til Den hellige Profeten^{sa}.

Før Hadrat Memunah^{ra} var hennes halvsøster Hadrat Zainab bint Khuzaimah^{ra} gift med Den hellige Profeten^{sa}. Andre av søstrene hennes inkluderte Asma bint Umays^{ra} (kone til Hadrat Abu Bakr^{ra}) og Salma bint Umays^{ra} (kone til Hadrat Hamzah^{ra}).

Hennes opprinnelige navn var Barraah, men Den hellige Profeten^{sa} endret det til Memunah, som betyr "den velsignede".

Ekteskap

Hendelsen i ekteskapet hennes er unik i sin natur. Den hellige Profeten^{sa} hadde sett en drøm om at han gjorde rundgang rundt den hellige Ka'ba. I år 628 e.Kr. la han ut med hundrevis av ledsagere for å utføre Umrah. De slo leir utenfor Mekka på et sted som heter Hudaibiyyah.

Imidlertid gikk ikke Quraisj med på det, og undertegnet i stedet en fredsavtale som hadde flere betingelser. Dette var en viktig traktat for å stanse krig og opprettholde fred i regionen. Et av vilkårene i Hudaibiya-

traktaten uttalte at Den hellige Profeten^{sa} og hans følgesvenner måtte returnere til Medina det året, men året etter kunne de få lov til å gå inn i Mekka og oppfylle umrahs ritualer.

Under reisen henvendte Hadrat Abbas^{ra} til Den hellige Profeten^{sa} og fortalte ham at søster til hans kone var en enke. Han spurte Profeten^{sa} om å gifte seg med henne om han syntes det var greit. Hadrat Muhammad^{sa} samtykket og ekteskap med Hadrat Memunah^{ra} fant sted i Sarif.

Hadrat Memunah^{ra} sin familie var fiendtlig overfor muslimer, men med dette ekteskapet ble forholdene mellom disse gruppene bedre. Angående ekteskapet mellom Profeten^{sa} og Memunah^{ra} har Hadrat Ibn Abbas^{ra} berettet at:

"Profeten^{sa} giftet seg med Memunah^{ra}... Og hun hadde gitt Abbas^{ra} ansvaret om sitt ektekap. Han giftet henne til Profeten^{sa}." (Sunan al-Nasai, hadith 3273)

Kunnskap

Hun hadde en sans for observasjon og hadde en slags tørste etter å skaffe seg kunnskap. Hun har berettet mange utsagn av Den hellige Profeten^{sa}, og flere av dem er rapportert i Sahih al-Bukhari og Sahih Muslim.

Ved en anledning sa hun at:

"Jeg hørte Allahs profet si:" En bønn som blir bedt i denne moskeen (Masjid al-Nabawi) er bedre enn tusen bønner i noen annen moské, bortsett fra Haram moskeen. (Masjid al-Haram). " (Sunan al-Nasai, Hadith 2898)

Hun var mentor, lærer og veileder for de troende. Ved flere anledninger forklarte hun dem de kompliserte utsagn av Den hellige profeten^{sa} og formidlet hennes kunnskap til fordel for mennesker.

Bortgang

Hadrat Memunah^{ra} døde 82 år gammel, fem år etter at Profeten^{sa} døde. Da hun ble syk før hennes bortgang, innså hun at tiden nærmet seg raskt. Hun ba om å bli ført til samme sted, Sarif, der hun første gang hadde møtt Den hellige Profeten^{sa} for ekteskap. Det er her hun gikk bort også. Begravelsen hennes ble ledet av hennes nevø, Hadrat Ibn Abbas^{ra}. Hadrat Aishah^{ra} snakket veldig høyt om henne. Hun skal ha sagt: "Memunah^{ra} har forlatt denne verdenen ... Ved Gud! Hun var den mest fromme av oss alle og den mest hengivne mot sine slektninger." (Al-Saba, bind 8, (Under Memunah bint al-Haris))

Ummul-Mo'mineen Hadrat Maria al-Qibtiyya^{ra}

Hadrat Maria al-Qibtiyya^{ra} var den siste konen til profeten Muhammad^{sa}. Hun tilhørte Qibti stammen fra Egypt. Hennes far het Shamun, og hennes mor het Rumi Nasraad. Hadrat Maria^{ra} ble født i en by kalt Hafan. Profeten Muhammad^{sa} sendte budskapet sitt via et brev til Qibti stammen i Egypt, og de godtok budskapet hans med dyp kjærlighet og respekt. Stammen bevarte brevet til Profeten^{sa} i en boks laget av elefanten og sendte Profeten^{sa} mange dyrbare gaver etter at de aksepterte Islam. Gavene som ble sendt, inkluderte to jenter som tilhørte Qibti stammen. En av disse jentene var Hadrat Maria^{ra}.

Før ekteskapet til Profeten Muhammad^{sa} og Hadrat Maria^{ra}, tok Profeten^{sa} henne under sin beskyttelse, og sørget for at hun fikk ordentlig moralsk trening og kunnskap om islam, siden hun var en ny konvertitt. Etterhvert, bestemte Profeten^{sa} seg å gifte seg med Hadrat Maria^{ra}. Profeten Muhammad^{sa} behandlet Hadrat Maria^{ra} på samme måte som resten av hans hellige koner, og veiledet henne til å observere *purdah* (tildekning). Hadrat Maria^{ra} var svært from og gudfryktig, og hadde en dyp kjærlighet for islam.

Etter Hadrat Khadija^{ra}, var Hadrat Maria^{ra} den eneste konen som båret Profetens^{sa} barn. 8 år etter *Hijri*, fødte Hadrat Maria^{ra} en sønn, som het Hadrat Ibrahim^{ra}. Da Hadrat Maria^{ra} var gravid, kom engelen Gabriel til Profeten Muhammad^{sa} og sa: "Å, faren til Ibrahim, måtte fred og velsignelser være med deg. Gud kommer til å gi deg en sønn fra Maria, og Han vil at du kaller ham *Ibrahim*". Etter at Hadrat Maria^{ra} fødte Hadrat Ibrahim^{ra}, ble hun kjent som Umm-e-Ibrahim. Sønnen til

profeten Muhammad^{sa} og Hadrat Maria^{ra}, nemlig Hadrat Ibrahim^{ra}, gikk bort da han var 18 måneder gammel. Profeten Muhammad^{sa} og Hadrat Maria^{ra} var i dyp sorg etter hans bortgang, men de begge viste stor tålmodighet og styrke.

Profeten Muhammad^{sa} gikk bort kort tid etter Hadrat Ibrahim^{ra}. Etter at Profeten^{sa} gikk bort, foretrukket Hadrat Maria^{ra} å være alene og tilbrakte mesteparten av sin tid i tilbedelse og ihukommelse av Gud. Hun pleide ofte å besøke graven til Profeten^{sa} og Hadrat Ibrahim^{ra}. Hadrat Maria^{ra} gikk bort den 16. Muharram, under kalifatet til Hadrat Umar^{ra}. Dette var fem år etter bortgangen til Profeten Muhammad^{sa}. Hadrat Umar^{ra} ledet hennes begravellesbønn og hun ble begravet i Jannat Al-Baqi.

Hadrat Zainab^{ra} bint Profeten Muhammad^{sa}

Hadrat Zainab^{ra} var den eldste av døtrene til Hadrat Muhammad^{sa}, som ble født i Mekka ti år før åpenbaringen til profeten^{sa}, mens Den ærverdige profeten^{sa} var tretti år gammel.

Da profeten^{sa} ble gitt profetskap, ble Hadrat Zainab sammen med sin mor, Hadrat Khadija (må Allah være tilfreds med henne) og sine søstre, velsignet med bekreftelsen og akseptet av Den ærverdige profeten^{sa}. Etter forslag fra Hadrat Khadija^{ra}, ble Hadrat Zainab^{ra} gift i en alder av rundt ti år med sin fetter Abul Aas bin Rabi 'som var sønnen til søsteren til Hadrat Khadija^{ra}, Hala.

Profeten^{sa} hevdet å være en profet. Quraish sine motstandere ga trusler og mobbet muslimene og dette førte til skilsmisse for begge døtrene til Den ærverdige profeten^{sa} som var, Hadrat Umme Kolsoom^{ra} og Hadrat Ruqaaya^{ra}. Disse skilsmisene skjedde etter vielsene men før bryllupet. Men Abul-Aas^{ra} ga ikke opp sin lojalitet ved å vise mot og tapperhet. Han nektet å skilles fra Hadrat Zainab, som var datteren til Den ærverdige profeten^{sa}. Quraish lokket Abul -'Aas^{ra} til, at hvis han forlot datteren til profeten Muhammad^{sa}, ville de gifte ham med hvilken som helst jente. Men til tross for dette nektet den godhjertede, modige og lojale Abul Aas^{ra} å skilles fra Hadrat Zainab^{ra}.

Den ærverdige profeten^{sa} sa om Hadrat Zainab^{ra} at hun er den beste av døtrene mine, fordi hun har lidd på grunn av meg. Hadrat Aisha^{ra} beretter at etter at profeten Muhammad^{sa} migrerte til Medina, dro Hadrat Zainab sammen med Kanana, den yngre broren til Abul Aas^{ra}, på en reise. Motstanderne fikk vite om denne reisen og begynte å

forfølge dem. Habbar bin Aswat kom nær Hadrat Zainab og da skjøt han en pil mot henne og traff henne. Dette førte til at hun falt ned fra kamelen og svangerskapet hennes gikk tapt og hun begynte å blø. Kanana trakk en pil fra Hadrat Zainab og sa at hvis noen kom i nærheten, ville vedkommende være målet for disse pilene. Da folket vendte seg til side av frykt, kom Abu Sufyan med høvdingene i Quraish og sa: "Stopp pilen. Vi vil snakke." Abu Sufyan sa: "Du kjenner situasjonen når det gjelder Muhammads emigrasjon." Hvis du åpent tar jenta deres ut av vår besittelse, vil folk fortelle oss at dette er vår svakhet. Det ville være bedre å reise tilbake til Mekka med oss nå og så gå stille ut på et annet tidspunkt om natten. Hadrat Zainab dro tilbake til Mekka. Banu Hashim og Banu Umaya hadde en krangel om denne hendelsen. Folk fra Banu Umaya sa: "Vi er nærmest i relasjon med dem, derfor burde Hadrat Zainab bli hos oss i Mekka. Så hun ble i huset til mannen sin til slaget ved Badr fant sted."

Etter slaget ved Badr, da folket i Mekka sendte løsepenger for løslatelsen av fangene sine, sendte Hadrat Zainab^{ra} halskjedet sitt til Hadrat Khadijah som løsepenger for løslatelsen av Abu Al-Aas. Dette halskjedet var en bryllupsgave til Hadrat Zainab fra Hadrat Khadija. Profeten (må Allahs velsignelser og fred være med ham) ble veldig trist over å se halskjedet. Den ærverdige profeten^{sa} ba sine følgesvenner om å gi tilbake løsesummen (halskjedet) i retur for Abul Aas^{ra}. Følgesvennene gjorde det de ble bedt om av Den ærverdige profeten^{sa}. Abul Aas^{ra} lovet Den hellige Profeten å sende Hadrat Zainab^{ra} til Medina.

Da Abul –Aas^{ra} kom tilbake til Mekka en måned etter slaget ved Badr, pleide Abu Sufyans kone Hind under disse omstendighetene å håne

Hadrat Zainab^{ra} for at alle disse problemene skyldtes hennes far. Da profeten fikk vite om Zainabs dårlige tilstand, (må Allahs velsignelser og fred være med ham) sa han til Zayd ibn Harithah: Kan du bringe Zainab til meg? Han dro lykkelig til Mekka. Når Hadrat Zayd^{ra} kom fram til Hadrat Zainab^{ra} ga han budskapet fra Den ærverdige profeten^{sa} til henne, dro Hadrat Abul Aas^{ra} sammen med Hadrat Zainab til Den ærverdige profeten^{sa}. På vei til Medina stoppet de opp på et sted som het Yajajj, hvor Hadrat Abul Aas^{ra} fulgte Hadrat Zainab over til Hadrat Zaid Bin Harsa som skulle ta henne med til Medina. Hadrat Abul Aas^{ra} dro selv tilbake til Mekka.

Da Abu al-'Aas kom tilbake fra Syria i år 9 e.H. med handelskaravaner, ble det en sammenstøt mellom hans karavane og en gruppe muslimer som var sendt av Den ærverdige profeten^{sa}, for å vokte. De tok all eiendommen til denne karavane og tvang dem til å flykte. Abul Aas^{ra} dro til Medina for å få tilbake eiendommene sine. Når han kom frem til Medina var det allerede blitt natt. Han ba Hadrat Zainab om beskyttelse, noe han fikk.

Etter anbefaling fra Hadrat Zainab^{ra}, returnerte Den ærverdige profeten^{sa} deres eiendom. Hadrat Abul Aas dro tilbake til Mekka og overførte eiendommene deres til Quraish folket. Etter det dro han tilbake til Medina og aksepterte islam. Avstanden mellom Abul Aas^{ra} og Hadrat Zainab^{ra} oppsto på grunn av Abul Aas^{ra} sin tilslutning til egen tro og at Hadrat Zainab aksepterte islam. Denne barrieren ble fjernet da Abul Aas^{ra} ble muslim.

Blant etterkommerne til Hadrat Zainab nevnes to eller tre barn som gikk bort i ung alder. En av døtrene, Hadrat Amama^{ra}, giftet seg med Hadrat

Ali^{ra} etter Hadrat Fatimas^{ra} bortgang. Etter dette giftet Hadrat Ali seg med Hadrat Mughira^{ra}, ifølge testamentet.

Hadrat Zainab døde i år 8 e.H. Hadrat Zainab (må Allah være tilfreds med henne) holdt ut vanskeligheter for islams skyld til siste øyeblikk. Ved dødstidspunktet ble det vekket samme grad av sorg, som da Hadrat Zainab^{ra} falt ned fra kamelen da hun var gravid og mistet sitt svangerskap. På grunn av dette ble hun ansett som en martyr.

Da Hadrat Zainab gikk bort, steg profeten^{sa} ned på graven hennes. På den tiden var profeten^{sa} veldig trist. Da han kom ut av graven, var sorgens byrde lettere. Han sa: "Jeg har bedt til Allah angående Zainabs svakhet, for å lette smerten og sorgen i graven hennes. Allah har akseptert min bønn og har gjort det lett for henne." Begravelsen fant sted i Janat al-Baqi.

Hadrat Fatima^{ra} bint Profeten Muhammad^{sa}

Hadrat Fatima^{ra} var Profeten Muhammad^{sa} og Hadrat Khadijas^{ra} fjerde og yngste datter. Hun hadde også tre eldre søstre Hadrat Zainab^{ra}, Hadrat Ruqayya^{ra} og Hadrat Umme Kalsoom^{ra}. Hadrat Fatima^{ra} har flere ganger blitt benevnt som «khatooone jannat.» Hennes liv og levemåte er et eksemplarisk eksempel for alle muslimske kvinner.

Det har blitt benevnt ulike tidspunkter for når hun ble født. Noen kilder forteller at hun ble født 5 år før Profeten Muhammad^{sa} fikk sin åpenbaring. Andre kilder presiserer at det var året før han ble utnevnt som profet. En tredje kilde forklarer at hun ble født året etter hans profetdømme. Slik ser vi at det ikke har blitt spesifisert et tidspunkt, men det var rundt den tiden Profeten^{sa} fikk sin første profeti. Profeten Muhammad^{sa} ga sin yngste datter navnet Fatima for å spre budskapet om at Allah den allmektige skulle beskytte henne fra ildens straff. Hadrat Fatima^{ra} ble også kjent for navnet «Zohra» fordi hun ble beskrevet som «Profetens blomst».

Hadrat Fatima^{ra} var et godt forbilde selv som en ung jente. Hun pleide ikke å lage støy under lek, og heller ikke tilbringe tid ute. Hun var en jente som var hjemme og gjorde arbeid i huset. Siden hun også var den yngste datteren, fikk hun mye oppmerksomhet fra foreldrene sine og var godt likt av alle. Hadrat Fatima^{ra} var moden for sin alder. Hun var en nysgjerrig jente og undret ofte over både store og små religiøse spørsmål og tanker. Det blir fortalt at hun en gang hadde spurt sin mor Hadrat Khadija^{ra} om noe. Hun hadde spurt: «Kan vi se Gud? Han som

har skapt både himmelen og jorden, og alt rundt oss?» Til dette hadde Hadrat Khadija^{ra} svart: «Min kjære datter, om man i denne verden fokuserer på å tilbe gud, og være bevisst og takknemlig for Hans skapninger, så vil vi trolig se Ham på dommens dag». Hadrat Fatima^{ra} var ikke en jente som likte å stelle seg og bruke de mest pyntete klærne og ha de fineste smykkene. Tvert imot var hun en ung kvinne som likte enkelhet. Hun hadde på klær med nøytrale fargetoner, selv under anledninger der det var mulighet for å pynte seg litt mer. En gang hadde Hadrat Khadija spesifikt fått lagd både klær og smykker til et bryllup de hadde fått invitasjon til. Disse nektet Hadrat Fatima^{ra} å ta på, og bestemte seg for å ta på dempede klær, og delta slik i bryllupet.

Siden Hadrat Fatima^{ra} var datteren til Profeten^{sa}, var hun også veldig bekymret for sin far, da de vantro gjorde urett mot ham, og gjorde fysisk skade på ham. Det ble fortalt en hendelse der Profeten^{sa} en dag sto og ba. Han gikk ned i sajda stilling, og deretter hadde en gruppe mennesker (vantro) lagt et tungt kamelskinn på ryggen hans, slik at profeten ikke hadde mulighet til å stå opp. Når Hadrat Fatima^{ra} fikk beskjed om dette, dro hun til Kaba så fort som mulig og løftet den fra ryggen til profeten. På grunn av hendelsen ble hun utrolig sint og rasende. Deretter sa hun: «Å dere vantro, Allah vil sannelig straffe dere for deres handlinger».

På grunn av konflikten med de vantro hadde muslimene opplevd flere fryktelige hendelser, som medførte til at både Profeten Muhammad^{sa}, hans familie og resten av muslimene sto i utrolig vanskeligstilte situasjoner. Et eksempel på dette kan være Shi'b Abi Talib. De vantro hadde et stort hat mot muslimene. Hovedsakelig etter at Hadrat Hamza^{ra} og Hadrat Umar^{ra} hadde konvertert til islam. I tillegg til flere årsaker

bestemte de seg for å kutte all kontakt med muslimene. Ingen salg av varer, ingen relasjoner og ingen kommunikasjon fram til de (måtte Gud forby) hadde tatt livet av Profeten Muhammad^{sa}. Dermed dro muslimene til området kalt Shi'b Abi Talib og bodde der i 3 år med svært få ressurser. Det er umulig å beskrive hvor vanskeligstilt denne situasjonen var. Her var også Hadrat Fatima^{ra}, men selv under hendelsen og situasjonen var hun tålmodig, og hadde tillit til Allah. Etter 3 år får muslimene komme tilbake til Mekka. Noen få dager etter mistet Profeten Muhammad^{sa} sin onkel, Abu Talib og etter en stund mistet Hadrat Fatima^{ra} sin mor Hadrat Khadija^{ra}. Profeten Muhammad og hans 4 døtre var i en enorm sorg. Situasjonen var så sorgfull at det året fikk navnet «sorgens år».

Flere år gikk og profeten misjonerte i områder rundt, og han fikk mye motstand. En dag fikk profeten åpenbaring, der han fikk beskjed om å reise til Medina (hijra). Etter at profeten Muhammad^{sa} reiste til Medina, kom også Hadrat Fatima^{ra} til Medina. Der hadde mange kommet til profeten og bedt om å gifte seg med Hadrat Fatima^{ra}, men profeten^{sa} ble stille og ga ikke en dirkete respons når noen spurte. Hadrat Abu Bakr hadde dermed foreslått at Hadrat Ali^{ra} skulle spørre profeten^{sa} om tillatelse til å gifte seg med Hadrat Fatima^{ra}, og dette gjorde han. Profeten godtok dette, og kort tid etter giftet Hadrat Fatima^{ra} seg med Hadrat Ali^{ra}. De fikk 5 barn sammen. Imam Hassan, Imam Hussein, Muhsin, Umme Kalsom og Zainab. Av disse så var det Muhsin som gikk bort i ung alder.

Hadrat Ali^{ra} og Hadrat Fatima^{ra} sitt forhold har blitt skildret som et godt ekteskap. Hadrat Ali hadde stor respekt for sin kone og tok godt vare på henne. Og Hadrat Fatima^{ra} tok også godt vare på sin ektemann. Hadrat

Fatima^{ra} var også svært flink til å ta vare på huset og gjøre sine gjøremål. Hun lagde mat med de ingrediensene hun hadde og ryddet huset slik at det var rent til alle tider.

Hadrat Aisha^{ra} berettet at Hadrat Fatimas personlighet var veldig lik Profeten^{sa} sin. Deres talemåte, ordbruk og også måten de gikk på. De var også like når det kom til den religiøse troen. Hun pleide å tilbringe mesteparten av nettene med å tilbe Allah. Hun pleide også å gjøre zikr mens hun gikk rundt og gjorde hverdagslige oppgaver. Hadrat Fatima^{ra} pleide også å hjelpe de fattige og foreldreløse. Hun pleide alltid å gi i Guds vei uavhengig av hvor mye hun hadde. En hendelse som fremhever denne dyden er når Hadrat Ali hadde brukt hele natten på å dyrke korn, også hadde Hadrat Fatima^{ra} dagen etterpå most disse og deretter lagd mel ut av den, til å lage mat. Rett før matservering kom det en trengende på døren og ba om noe å spise, og Hadrat Fatima^{ra} ga han all maten. Deretter moste hun flere korn og lagde mat fra den, også kom det en foreldreløs og spurte om mat og hun ga all maten til han også. Slik ser vi at Hadrat Fatima alltid ga bort det hun hadde i Allahs vei, og dette er et eksempel på hvordan en sann muslimsk kvinne skal være.

Profeten pleide å si: «At Fatima er en del av meg, og den som gjør henne vondt, gjør meg vondt». Da profeten^{sa} ble syk, og tilbrakte mye tid hjemme hadde Hadrat Fatima^{ra} kommet til profeten i huset til Hadrat Aisha^{ra}. Hadrat Fatima satte seg ved siden av profeten^{sa}. Da hvisket profeten Muhammad^{sa} noe i øret hennes og Hadrat Fatima^{ra} fikk tårer, deretter hvisket han henne noe igjen og hun begynte å le. Etter profetens bortgang spurte Hadrat Aisha^{ra} hva profeten^{sa} hadde fortalt henne. Hadrat Fatima fortalte deretter at profeten hadde sagt: «At jeg snart vil gå bort på grunn av denne sykdommen» og da begynte jeg og

gråte, og når han igjen hvasket i øret mitt, sa han: «At av familien vil du være den første jeg møter».

Hadrat Fatima gikk bort i 11 hijra, og ble 29 år gammel. Hun gikk bort ca 6 måneder etter Profeten Muhammad^{sa} bortgang. Dermed så ser vi at åpenbaringen Profeten Muhammad^{sa} fikk, var sann. Slik har vi sett hvor enormt forbilde Hadrat Fatima^{ra} er for alle kvinner i generasjonene etter henne. Hadrat Fatima^{ra} var en dydig muslim. Hun var gudfryktig, ærlig og satte alltid hennes religion og Allah først. Dermed burde enhver muslim gjøre det de kan for å følge i Hadrat Fatima^{ra} sine spor. Enhver muslim bør prøve alt de kan for å følge den rette vei og oppnå Guds frelse slik Hadrat Fatima gjorde. Må Gud hjelpe oss alle. Ameen.

Hadrat Umme Kalsoom^{ra} bint Profeten Muhammad^{sa}

Hadrat Umme Kalsoom^{ra} var den tredje datteren til Profeten Muhammad^{sa}. Hun var yngre enn sine to søstre, Hadrat Zainab^{ra} og Hadrat Ruqayya^{ra}, og hun var eldre enn Profeten Muhammads^{sa} og Hadrat Khadijas^{ra} yngste datter, Hadrat Fatima^{ra}. Hun ble født før Den hellige Profeten^{sa} erklærte sitt profetdømme, og hun hadde umiddelbart sammen med sin mor og søstre konvertert til islam. Hadrat Umme Kalsoom^{ra} ble gift med Ateeba, Abu Lahab sin sønn. Etter Profeten^{sa} sitt profetdømme hadde Abu Lahab og hans hustru Umme Jameel satt sine begge sønner (Otba og Ateeba som var gift med Hadrat Umme Kalsoom^{ra} og Hadrat Ruqayya^{ra}) i en spesiell situasjon. Siden begge hustruene hadde konvertert til islam, ble sønnene tvunget til å skille seg fra dem, og slik ble begge døtrene skilt før sitt bryllup.

Dette var en vanskelig tid for Profeten^{sa}. Begge døtrene hadde vært gjennom en skilsmisse, folk i landsbyen brøt alle bånd, og Profeten^{sa} sammen med sine ledsagere ble forfulgt. Det førte til at Allah befalte Den hellige Profeten^{sa} om å emigrere til Abessinia (Etiopia).

Hadrat Abu Huraira beretter at etter Hadrat Ruqayyas^{ra} sin død, møtte Profeten^{sa} Hadrat Usman^{ra} foran moskeen og sa: «*Usman, Gabriel har informert meg at Allah har viet deg med Umme Kalsoom^{ra}, ekteskapsoppjøret er tilsvarende som Ruqayyas^{ra}*» I det 3. året av migrasjonen (hijra) giftet Hadrat Umme Kalsoom^{ra} seg med Hadrat Usman^{ra}.

Hadrat Aisha^{ra} beretter at ved Hadrat Umme Kalsooms^{ra} bryllup fortalte Profeten Muhammad^{sa} Hadrat Aimen^{ra}: «Gjør min datter klar, slik at hun blir en fin brud, og ta henne med til Usman, og spill trommer for dem», og slik ble det gjort. Tre dager etter bryllupet besøkte Profeten Muhammad^{sa} sin datter for å spørre om hvordan det gikk med henne. Han spurte henne: «Hvordan er din ektefelle mot deg?» Hun svarte ved å si at han var en flott ektefelle. Deretter sa Den hellige Profeten^{sa}: «Ut fra dine slektninger er det din manns holdning og oppførsel som er mest lik dine forfedres, altså Ibrahim og din far Muhammad^{sa}» Etter bryllupet tok Hadrat Usman^{ra} godt vare på Hadrat Umme Kalsoom^{ra}. Han brakte fine og påpasselige klær, og også ofte mat. Hadrat Anas bin Malik^{ra}, som hadde vært Profeten Muhammad^{sa} sin tjener fra en alder av ti år, fortalte: «Jeg har sett Profeten^{sa} sin datter med sjal lagd av silke». Dette var for å indikere at hun alltid gikk med fine og rene klær.

Hadrat Umme Kalsoom døde i perioden da Profeten Muhammad^{sa} fortsatt levde. Hun gikk bort i det 9. året etter migrasjonen (hijrah). Hennes begravellesbønn ble lest av Profeten Muhammad^{sa} selv. I det øyeblikket hun skulle begraves, siterte Profeten en sura som sa: «Der skal dere leve, og der skal dere dø, og derfra skal dere oppreises.» Når det skulle legges jord for å dekke til graven hennes, ga Profeten^{sa} selv (bunker av) jord til de som skulle dekke den til, og han ba dem om å lukke sømmene mellom mursteinene. Videre fortalte han at det ikke er fast at dette skal gjøres for den avdøde, men det vekker en tilfredshet hos de etterlatte og gjenlevende. Begravelsen til Hadrat Umme Kalsoom^{ra} var holdt i Medina og det er her graven hennes også ligger. Mest sannsynlig i gravlunden «Jann-u-tal Baqqi».

Hadrat Ruqayya^{ra} bint Profeten Muhammad^{sa}

"Hazrat Ruqayyah^{ra} var den andre datteren til profeten Muhammad^{sa}. Hun var tre år yngre enn Hazrat Zainab^{ra}. Hun ble født syv år før profeten Muhammad^{sa} erklærte sitt profetskap, og på det tidspunktet var profeten 33 år gammel. Hazrat Ruqayyah^{ra} var allerede gift med sønnen til Abu Lahab, Utbah, før profeten Muhammed erklærte seg som profet. Imidlertid, etter en åpenbaring, ba Abu Lahab sønnen sin om å skille seg fra Hazrat Ruqayyah^{ra}, og han fulgte sin fars råd og skilte seg.

I etterkant av dette giftet Hazrat Ruqayyah seg med Hazrat Uthman^{ra}. Hazrat Uthman^{ra} var en velstående mann og han aksepterte islam i de første årene. I det femte året av profet dømme flyktet en del muslimer til Abessinia (hijrah) på grunn av urolighetene og grusomhetene skapt av den ikke-muslimske befolkningen i Mekka. Hazrat Ruqayyah^{ra} reiste sammen med Hazrat Uthman^{ra} på denne reisen. Naturligvis var profeten^{sa} sterkt belastet og bekymret over denne separasjonen fra datteren. Dette er grunnen til at profeten pleide å spørre om hvordan til sin datter og svigersønn fra de som kom tilbake fra Abessinia. Under Hijrah til Abessinia led Hazrat Ruqayyah^{ra} store vanskeligheter, inkludert det tragiske tapet av barnet hennes på grunn av spontanabort. En stund senere fødte hun en sønn, Abdullah, men han gikk også bort i ung alder. Han var to år gammel da en høne hakkete i ansiktene han og det forårsaket et sår som førte til hans bortgang. Begravelsen til Abdullah ble ledet av profeten^{sa} og Hazrat Uthman^{ra} gravde ned graven selv. I ettertid fikk ikke Hazrat Ruqayyah^{ra} flere barn. Etter et lite opphold i Abessinia, vendte Hazrat Ruqayyah^{ra} og Hazrat Utman^{ra}

tilbake til Mekka. Da hadde Profeten Muhammed^{sa} allerede migrert til Medina. Kort tid etter migrerte også Hazrat Uthman^{ra} til Medina.

Profeten Muhammad^{sa} elsket datteren sin veldig høyt. Han hadde gitt sin tjener, Um Ayman, til Hazrat Ruqayyah^{ra} for husarbeid. Da hun også migrerte til Medina pleide profeten Muhammad^{sa} å sende gaver til Hazrat Ruqayya^{ra} og Hazrat Utman^{ra} igjennom sin tjener Osama bin Zaid. Osama bin Zaid^{ra} fortalte en hendelse fra barndommen hans i Medina der han en dag ble gitt en kurv med litt kjøtt fra profeten Muhammad^{sa} som skulle leveres til Hazrat Usmans^{ra} hus. Da han kom dit, så han Hazrat Ruqayyah^{ra} sitte sammen med Hazrat Usman^{ra}. Han beskrev dem som et vakkert par og han hadde aldri sett noen som dem før. Noen ganger så han på Hazrat Usmans ansikt og noen ganger på Hazrat Ruqayyahs. Da han kom tilbake til profeten^{sa}, spurte Profeten^{sa} ham om han hadde møtt dem. Osama bin Zaid svarte «ja». Så spurte profeten^{sa} om han hadde sett et vakrere par enn dem, og Osama bin Zaid svarte «nei. «Først vendte jeg blikket mot Hazrat Ruqayya^{ra} og deretter mot Hazrat Utman.

I løpet av slaget ved Badr i det andre året av Hijra, ble Hazrat Ruqayyah^{ra} syk. Profeten Muhammad^{sa} ga tillatelse til Hazrat Uthman^{ra} til å forlate slaget og ta vare på henne. Som en anerkjennelse for hans uselviske tjeneste og hans deltakelse i slaget ved Badr med hans beskyttende intensjoner, ga profeten Muhammed^{sa} ham også en del i krigsbyttet.

Mens profeten Muhammad^{sa} fortsatt var i nærheten av Badr, forverret Hazrat Ruqayyahs^{ra} tilstand seg og hun døde i en alder av 21 år. Da profeten Muhammad^{sa} mottok nyheten om hennes død, ble han trist og

tårene rant fra øynene hans. Profeten Muhammad^{sa} kunne ikke delta i begravelsen hennes på grunn av slaget ved Badr, men da han kom tilbake til Medina, besøkte han Hazrat Ruqayyah^{ra} grav. Hazrat Fatimah^{ra} fulgte ham også til graven, og de uttrykte begge sin sorg og felte tårer. Det er ingen klar informasjon om begravelsen til Hazrat Ruqayyah^{ra}, men det antas at hun ble gravlagt på Jannat Al-Baqi gravlund i Medina sammen med andre medlemmene av profetens familie.

Kilde:

alislam.org/urdu/books/

Books Lajna imailah

Books majlis ansarullah

Fra boken " ehle-bait-rasool"



Publikasjonsavdelingen Lajna Ima'illah Norge